

En aquest diumenge de l'Ascensió, la Parròquia de sant Andreu prega i beneeix les persones que durant l'any passen a la jubilació. I, juntament amb elles i els seus companys, reflexiona sobre el treball. Enguany s'ha fet aquesta reflexió:

La classe treballadora, a casa nostra, ha vist agreujada la seva situació per la crisi sanitària, econòmica, social i ecològica, produint-se un increment de la desigualtat social que durant aquest darrer any es manifesta en:

- Les precàries condicions laborals dels treballadors i les treballadores, a qui s'exigeix una major flexibilitat i pèrdua de drets (atur, ERTOS, temporalitat, treball a temps parcial involuntari, falsos autònoms, reducció del sou, externalització de serveis, baixes pensions, bretxa salarial dona-home, desnormativització, incompliments normatius a les empreses...).
- A aquesta precarietat del treball i de la vida dels treballadors, cal sumar-hi unes polítiques socials que no tenen cura de les necessitats bàsiques de les persones. Hi ha drets, com ara: l'habitatge, la sanitat, l'educació i el treball que es mouen només per interessos econòmics, i que, per tant, no han estat cuidats ni respectats; això passa precisament ara que la pandèmia els ha debilitat encara més.
- A la nostra societat, el fet de ser dona, contínuament significa discriminació i desigualtat a l'àmbit laboral, social i familiar. A diari es produeixen agressions i morts per violència sexista, així com a discursos als mitjans de comunicació que arriben a banalitzar aquesta violència i els moviments socials que la denuncien.
- Les mesures d'ajuda a la societat han sofert retards i s'han posat obstacles per accedir-hi..., creant moltes dificultats a les persones i a les famílies per tirar endavant la seva vida.
- Aquest augment de les desigualtats es veu agreujat per una crisi democràtica (que ja ve d'abans de la pandèmia). Ens trobem amb una continuïtat criminalització i judicialització de persones i de moviments que plantegen un nou model social.

Davant aquesta realitat, des de la nostra mirada obrera i cristiana i amb la llum de la Paraula de Déu descobrim l'esperança d'allò que ja és presència de Déu entre nosaltres. Ens fixem en 1 Pe 4,8-12: "Per damunt de tot, tingueu un amor intens entre vosaltres, perquè l'amor cobreix una multitud de pecats. Practiqueu mútuament l'hospitalitat sense queixar-vos. Poseu-vos els uns al servei dels altres, cadascú segons els dons que ha rebut, com a bons administradors de la múltiple i variada gràcia de Déu. Si algú parla, que sigui per transmetre paraules de Déu; si algú presta un servei, que sigui amb les forces que Déu concedeix. Així Déu serà glorificat en tot per Jesucrist". Per això pensem:

- que cal actuar amb responsabilitat i sentit comunitari. És el moment de prioritzar l'acompanyament de les persones més vulnerables i de generar respostes, personals i col·lectives, que posin la persona en el centre de la nostra acció.
- ens cal denunciar aquells que aprofiten la crisi com una oportunitat econòmica i no com una oportunitat per a construir una societat més justa i equitativa.
- la política, amb majúscules, ha de contribuir a trobar solucions i no pas a crear problemes, com malauradament passa sovint. Als polítics cal recordar-los les paraules del papa Francesc "... el futur de la humanitat es troba en gran mesura en les vostres mans, en la vostra capacitat d'organitzar-vos i de promoure alternatives".

Així nosaltres, com a persones cristianes en el món obrer, cal que ens posem en marxa i ens sumem a totes aquelles iniciatives que cerquen un món més just i equitatiu, vetllant per:

- La construcció d'un model social que ens permeti afrontar la crisi climàtica i generant una economia que tingui cura de la casa comuna de totes i tots.
- Un model dels serveis públics (sanitat, educació i habitatge) que s'orientin a servir el bé comú i no pas a fer créixer el benefici econòmic.
- L'autoorganització de les treballadores i treballadors, a través dels sindicats i dels moviments socials, per avançar en la millora de les condicions de treball, les pensions, la Renda Garantida de Ciutadania, la igualtat d'oportunitats entre dones i homes... i tantes i tantes reivindicacions de la classe treballadora, prioritzant sempre els sectors més exclosos i empobrits.

En definitiva: el compromís per ser presents a l'espai públic, com a cristians i cristianes, col·laborant amb tots aquells que ja lluiten per aquella societat més justa, que posa les persones al centre i avança respectant sempre el nostre planeta.